

பிரிவின்றி மாயையின் கருப்பத்தில் ஒருருவாகத் தோன்றிச் சூரபதுமனெனும் பெயர்கொண்டிருந்தனர்.

இங்ஙனம், இவ்வரலாற்றின்படி சூரபதுமன் பிறப்பதற்கு முன்னரேயே சுப்பிரமணியபெருமா நிருந்தனனென்பதூஉம், சம்பவகாண்டத்து உசுவது அத்தியாயமியம்புமாறு சூரபதுமன் பிறந்து அரசுசெய்து தேவர்களை வருத்தியபின் அவன் சம்புமைந்தனாக வந்தனனென்பதூஉம் இயைபின்றென ஓராசங்கை நிகழும். இங்ஙனானவ தென்னெனின், —குமாரபகவான் என்று முன்னவென்றும், சூரபதுமன் காலத்துள்ள விண்டுமுதலிய தேவர்கள் தோன்றுமுன்னரேயே பாசடைமறை தீவிளி போல அவன் தன்னிலைக்கட் சூய்யமாயிருந்து அனுபவானந்தம் போலப் பின்னர் பகிர்முகப்பட்டனனெனவும், பகிர்முகப்படற்கு முன்னுள்ள பூருவகாலமே “முன்னொரு கற்பத்தில்” என உபதேசகாண்டத்தின் ௩-ம் அத்தியாயத்து ௪-ம் சுலோகத்தில் வெளிப்படுகிறதெனவு முணரவேண்டுமென்க.

(௬௦)

சீட.—குகேசனை உபாசிக்குநர் எய்துங்கதி யாது?

தரு.—யஜுர்வேதத்துப் பிருஹதாண்யகோபந்ஷத்தின் ௬-ம் அத்தியாயத்து ௪-வது பிராஹ்மணத்தில் “யாரெப்படிச் செய்கின்றாரோ யாரெப்படி யாசரிக்கின்றாரோ அவரப்படி யாகின்றார்” எனும் பொருள் பெறப்படுதலின், அவரவர் நின்ற நிலைப்படி கதி சித்திக்குமென்றல் சரதம். ஆகலிற், குகேசனை உருவத்தியானஞ் செய்குநரெவ்வித வருவத்தை, ‘ஸோஹம் பாவண’யா லுபாசிப்பரோ அவ்வித வருவத்தையடைவர்: எவ்விதவருவில்

இலயமாவதற்கு அந்தப் பாவணயாற் பழகிவருவரோ அவ்விதவருவில் இறுதியில் இலயமடைவர்: உருவச்சித்தியைச் சாரூபகதியென்றும் உருவத்தில் இலயமடைசித்தியைச் சாரூபத்திற்குஞ் சாயுச்சியத்திற்கும் நடுநிலையென்று மெண்ணலியைபு என்ப. உருவத்தை அன்னியமாகப் பூசிப்பதனுந் தியானிப்பதனுந் முண்டாகாநின்ற சிவபுண்ணியத்தால் அப்புண்ணியர் சாலோகசாமீப கதிகளையடைவர். இத்தீர்வுக்குச் சான்றாக அதர்வணவேதத்து நாதபரிவாரகோபந்ஷத்தின் ௬-ம் உபதேசத்தில் “இறுதிநாளில் எவன் எந்த ரூபத்தை நினைத்துக்கொண்டு தேகம் விடுகின்றானோ அவனந்த ரூபத்தை யடைகின்றனையென்றி வேறின்றென்றல் சுருதியின் ஆஞ்ஞை: அன்னியதாசாரத்தினு லந்தந்த லோகமடைகின்றான்” எனவரும் என்ப. உருவச்சித்தியாய சாரூப கதியுஞ் சாலோக சாமீப கதிகளைப்போல அபரமுத்தியாகலின், மீண்டும் பூவுலகிற்பிறக்கும் நீர்த்தென்னின், —நிட்காமமுண்டாகி ஞானத்தின் முயன்று முடிவுபெறுதார்க்குண்டாய யாதொரு சாரூபம், அன்னனம் பிறக்கு நீர்த்தாகாமல் அதினின்றே சில காலவளவையில் ஞானமடைந்து பரமுத்தியாய சாயுச்சியமெய்து நீர்த்தாகும்: அதுபோலப் புனியில் ஞானசமாதி கூடிப் பெத்தத்திற்கும் பரமுத்திக்கும் நடு நீர்கொண்ட சீவன் முத்தரான ஞானிகளுள், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளொப்பத் தூலவுடம்பை நீக்காமலும் மறைக்காமலும் ஊர்ததுவவுலகுக்கெய்தினோரும் மீண்டிப்புனியிற் பிறவாதிங்குச் சீவன்முத்தராகச் சஞ்சரித்ததுபோல அங்குஞ் சீவன்முத்தராகவே சஞ்சரித்துச் சிலகாலவளவையிற் பரமுத்தியடைவர்: அது புரைய உருவத்தில் இலயமானும் இப்புனியிற் பிறவாது சீவன் முத்தராகவேயிருந்து கற்பாந்தத்திற் பரமுத்தியடைவர்: இத்தீர்வுக்குச் சான்